

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.059 van 23 juni 2011
in de zaak A. 199.541/XIV-32.942**

In zake : Sahil AHMADZAI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Annick Hendrickx
kantoor houdend te 1160 Brussel
Vorstlaan 144/33
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 maart 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 21 januari 2011 van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, waarbij werd vastgesteld dat de verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op datum van kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 juni 2011.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Hendrickx, die verschijnt voor de verzoekende partij en attaché Anja Billooye, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

3. De verzoeker voert als enig middel het volgende aan:

“Eerste middel: Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991, betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen evenals van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De Minister dient zijn beslissingen op gemotiveerde wijze te nemen.

Dat dit niet geschied is, minstens op zeer gebrekkige wijze, blijkt uit het feit dat de bestreden beslissing geen exacte informatie meedeelt over welke medische onderzoeken nu werden uitgevoerd om de leeftijd van verzoeker vast te stellen;

De bestreden beslissing stelt dat "Overwegende dat de Dienst Voogdij op 23 december 2010 een medisch onderzoek liet uitvoeren door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) Faculteit Geneeskunde, Departement Tandheelkunde, Capucijnenvoer 7, 3000 Leuven, teneinde na te gaan of betrokkene al dan niet jonger is dan 18 jaar.";

Vervolgens wordt gesteld dat " op basis van het voorgaande onderzoek kunnen

we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat Ahmadzai Sahil op datum van 23-12-2010 een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar een minimumleeftijd is. Vermoedelijk ligt deze hoger en zelfs voorbij de 21 jaar. »

Bijgevolg blijkt geenszins uit de bestreden beslissing welke medische onderzoeken exact werden uitgevoerd aangezien er enkel melding wordt gemaakt van « een medisch onderzoek ».

Bijgevolg is er geen enkele duidelijkheid of in casu al dan niet een radiologisch en/of een tandheelkundig onderzoek werd uitgeoefend of er al dan niet een botonderzoek werd uitgevoerd en of er bij verzoeker al dan niet een radiografie van het sleutelbeen werd uitgevoerd.

Hieruit volgt tevens dat uit de bestreden beslissing geenszins kan worden afgeleid dat zij al dan niet werd genomen op grond van de enkele resultaten van een botonderzoek, hetgeen niet toegelaten is.

Dat er bijgevolg zeker een gebrekkige motivering is van de bestreden beslissing minstens een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangezien niet kan worden nagegaan welke onderzoeken al dan niet werden uitgevoerd bij verzoeker voor de leeftijdsbepaling;

Bovendien dient de beslissing ook te motiveren in welke mate de resultaten van de desbetreffende onderzoeken kunnen worden aanvaard rekening houdende met hun beperkte betrouwbaarheid, zeker voor wat betreft de verschillende resultaten voor personen met een andere afkomst;

De motivering van de bestreden beslissing schiet hier tekort.

De omstandigheid dat de resultaten niet samen met de bestreden beslissing werden betekend zodat verzoeker onmogelijk kan weten op welke motieven exact de bestreden beslissing is gebaseerd, maakt de schending van de formele motiveringsverplichting uit.”.

Beoordeling

4. Zoals blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing besluit de dienst Voogdij dat de plaatsing van de verzoeker onder haar hoede van rechtswege verval, aangezien uit het medisch onderzoek met redelijke wetenschappelijke zekerheid blijkt dat hij op 23 december 2010 een leeftijd heeft ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar een minimumleeftijd is; vermoedelijk ligt deze hoger en zelfs voorbij de 21 jaar. De bestreden beslissing steunt op de resultaten van het medisch onderzoek, die volgens de dienst Voogdij, niet kunnen worden ontkracht door de zogezegde “taskara”, die de verzoeker neerlegde op 6 december 2010. De bestreden beslissing is in formeel opzicht afdoende gemotiveerd wanneer het resultaat van het medisch onderzoek wordt vermeld in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing geeft de conclusie van dat onderzoek weer waaruit bleek dat de verzoeker ouder was dan achttien jaar. Dit is het determinerende motief van

de bestreden beslissing. Aldus geeft de dienst Voogdij duidelijk en op afdoende wijze aan welke de reden is van het vervallen van verzoekers plaatsing onder haar hoede van rechtswege op datum van kennisgeving van de bestreden beslissing. De formele motiveringsplicht vereist -in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker beweert- niet dat de bestreden beslissing nadere informatie bevat over de aard van de uitgevoerde onderzoeken. Evenmin is vereist dat het medische rapport bij de beslissing wordt gevoegd. In tegenstelling tot hetgeen de verzoeker beweert kan hij nagaan welke medische onderzoeken werden uitgevoerd voor de leeftijdsbepaling. Het stond hem vrij inzage in het medisch rapport te vragen. Voor zover de verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing dient te motiveren in welke mate de resultaten van het botonderzoek en de radiografie van het sleutelbeen kunnen worden aanvaard, rekening houdende met hun beperkte betrouwbaarheid, wordt er nogmaals op gewezen dat het overnemen van de conclusie van het medisch onderzoek in formeel opzicht voldoende is. Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 juni 2011,
door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen